

INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISECH, ČLÁNCÍCH A PUBLIKACÍCH

SBÍRKA ZÁKONŮ 2008

Částka 10 – čís. 23

Vyhláška o technických podmínkách požární ochrany staveb. Vyhláška stanoví technické podmínky požární ochrany pro navrhování, provádění a užívání staveb. Účinnost od 1. 7. 2008.

Částka 11 – čís. 25

Zákon o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů. Tímto zákonem se mění mj. zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 12. 2. 2008.

Částka 11 – čís. 32

Zákon, kterým se mění zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 3. 2008.

Částka 11 – čís. 33

Zákon, kterým se mění zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů. Z provedené změny vyplývá, že název sdružení opět již nemusí obsahovat označení „občanské sdružení“ nebo zkratku „o. s.“. Účinnost od 12. 2. 2008.

Částka 11 – čís. 34

Zákon, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 12. 2. 2008 (s odchylkou).

Částka 12 – čís. 40

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech

povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška č. 7/2003 Sb., o vodoprávní evidenci, ve znění vyhlášky č. 619/2004 Sb. Účinnost od 15. 2. 2008.

Částka 12 – čís. 41

Vyhláška o stanovení ochranného pásma I. stupně přírodního léčivého zdroje minerální vody jmané vrtem BJ 22 – JUBILEJNÍ v katastrálním území Poděbrady. Účinnost od 15. 2. 2008.

Částka 14 – čís. 44

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 222/1995 Sb., o vodních cestách, plavebním provozu v přístavech, společné havárii a dopravě nebezpečných věcí, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 15. 2. 2008.

Částka 15 – čís. 50

Vyhláška, kterou se mění vyhláška Českého úřadu zeměměřického a katastrálního č. 162/2007 Sb., o poskytování údajů z katastru nemovitostí České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 3. 2008.

Částka 18 – čís. 60

Vyhláška o plánech péče, označování a evidenci území chráněných podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a o změně vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, (vyhláška o plánech péče, označování a evidenci chráněných území). Účinnost od 1. 3. 2008.

Částka 19 – čís. 61

Úplné znění zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, jak vyplývá z pozdějších změn.

Částka 22 – čís. 66

Zákon, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 29. 2. 2008.

Částka 22 – čís. 72

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Drbákov – Albertovy skály a stanovení jejich bližších ochranných podmínek. Tato národní přírodní rezervace a její ochranné pásmo se rozkládají na území Středočeského kraje v katastrálním území Nalžovické Podhájí (obec Nalžovice, okres Příbram). Účinnost od 1. 4. 2008.

Částka 22 – čís. 73

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Habrůvec-ká bučina a stanovení jejich bližších ochranných podmínek. Národní přírodní rezervace se rozkládá na území Jihomoravského kraje v katastrálním území Habrůvka (obec Habrůvka, okres Blansko).
Účinnost od 1. 4. 2008.

Částka 22 – čís. 74

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Hádecká planinka a stanovení jejich bližších ochranných podmínek. Národní přírodní rezervace se rozkládá na území Jihomoravského kraje v katastrálních územích Kanice (obec Kanice, okres Brno – venkov) a Maloměřice (město Brno).
Účinnost od 1. 4. 2008.

Částka 22 – čís. 75

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
Účinnost od 1. 4. 2008.

Částka 24 – čís. 81

Sdělení Ministerstva životního prostředí o evropsky významných lokalitách, které byly zařazeny do evropského seznamu.

Částka 24 – čís. 82

Sdělení Ministerstva životního prostředí o evropsky významných lokalitách, které nebyly zařazeny do evropského seznamu.

Částka 28 – čís. 93

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní památky Prameniště Blanice a stanovení jejich bližších ochranných podmínek. Národní přírodní památka se rozkládá na území Jihočeského kraje v katastrálních územích Křišťanov, Spálenec a Horní Sněžná (obec Křišťanov, obec Zbytiny a město Volary, vše okres Prachatice), její ochranné pásmo v katastrálním území Horní Sněžná.
Účinnost od 1. 4. 2008.

Částka 38 – čís. 117

Zákon o zahájení činnosti Krajského soudu v Brně – pobočky v Jihlavě.
Účinnost od 1. 6. 2008.

Částka 38 – čís. 118

Zákon, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.
Účinnost od 15. 4. 2008.

Částka 38 – čís. 119

Zákon, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
Účinnost od 15. 4. 2008.

Částka 39 – čís. 122

Zákon, kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
Účinnost od 1. 7. 2008.

Částka 39 – čís. 124

Zákon, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Mění se jím mimo jiné i energetický zákon, zákon o hospodaření energií, veterinární zákon, zákon o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, lesní zákon, zákon o zeměměřictví, zákon o drahách, zákon o civilním letectví, zákon o posuzování vlivů na životní prostředí, zákon o geologických pracích, zákon o ochraně přírody a krajiny, zákon o ochraně ovzduší, zákon o elektronickém podpisu, zákon o elektronických komunikacích, zákon o státní památkové péči, zákon o ochraně veřejného zdraví, zákon o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě a atomový zákon.
Účinnost od 1. 7. 2008.

Částka 42 – čís. 130

Zákon, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
Účinnost od 1. 7. 2008.

VĚSTNÍK VLÁDY pro orgány krajů a orgány obcí

Částka 1/2008

Usnesení vlády ze dne 9. 1. 2008 k Analýze účinnosti zákona o svobodném přístupu k informacím z hlediska rozsahu uplatňované veřejné kontroly činnosti orgánů státu, kraje, obce a jimi zřízených či jinak ovládaných právnických osob a dalších povinných subjektů.

Věcný rejstřík – Seznam opatření uveřejněných ve Věstníku vlády České republiky pro orgány krajů a orgány obcí v roce 2007 (ročník 5).

VĚSTNÍK MŽP

Částka 1/2008

Seznam platných právních předpisů, resortních předpisů, metodických pokynů, návodů a sdělení platných k 1. 1. 2008.

Částka 2/2008

Sdělení odboru ochrany krajiny Ministerstva životního prostředí k udělování autorizací podle § 45i odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, pro účely provádění biologického hodnocení ve smyslu § 67 citovaného zákona a zveřejnění seznamu autorizovaných osob.

Částka 3/2008

Metodický návod odboru odpadů Ministerstva životního prostředí pro řízení vzniku stavebních a demoličních odpadů a pro nakládání s nimi. Metodický návod je zaměřen zejména na problematiku vzniku odpadů z údržby, změn dokončených staveb a odstraňování staveb budov a staveb dopravní infrastruktury a je určen v první řadě stavebníkům, osobám vykonávajícím stavební dozor, projektantům, stavbyvedoucím a stavebním podnikatelům.

Sdělení odboru řízení státní správy Ministerstva životního prostředí o některých správních rozhodnutích ministra životního prostředí, mimo jiné o rozhodnutí týkajícím se postupu při vydávání usnesení podle § 156 odst. 2 správního řádu, možnosti uplatnit ustanovení o ochraně před nečinnostmi na postup podle § 156 odst. 2 správního řádu a náležitostí rozhodnutí správního orgánu (č. 5/2008).

CENOVÝ VĚSTNÍK MF

Částka 1/2008

Obecně závazná vyhláška č. 8/2007 – Cenová mapa stavební pozemků města Karviné č. 6. Účinnost od 1. 1. 2008.

Obecně závazná vyhláška č. 13/2007, kterou se vydává 12. cenová mapa stavebních pozemků města Mladé Boleslavi. Účinnost od 1. 1. 2008.

Obecně závazná vyhláška č. 12/2007, kterou se vydává cenová mapa stavebních pozemků města Ostravy č. 8. Účinnost od 1. 1. 2008.

Přehled cenových map stavebních pozemků (CMSP) – stav k 31. 12. 2007.

Částka 2/2008

Obecně závazná vyhláška č. 13/2007, kterou se ruší obecně závazná vyhláška č. 15/2006, kterou se vydává Cenová mapa stavebních pozemků města Prostějova č. 5. Účinnost od 1. 1. 2008.

Částka 3/2008

V této části vydalo Ministerstvo financí, vzhledem ke změnám v předpisech o oceňování majetku, pro lepší orientaci pracovní znění (mj.)

- zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb. a zákona č. 296/2007 Sb.
- vyhlášky č. 3/2008 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (oceňovací vyhláška), spolu s upozorněním na podstatné, co tato nová úprava přinesla.

SBÍRKA ROZHODNUTÍ

Nejvyššího správního soudu

Z obsahu čísla 2/2008

- č. 1455 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2007, čj. 8 As 27/2006-70). Řízení před soudem: zvláštní žalobní legitimace nejvyššího státního zástupce k ochraně veřejného zájmu. Stavební řízení: sousední pozemky. Týká se § 66 odst. 2 soudního řádu správního a § 139 písm. c) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 83/1998 Sb. a nálezu č. 96/2000 Sb.)* Prejudikatura: č. 1462/2008 Sb. NSS; nálezy č. 92/1998 Sb. ÚS, č. 96/2000 Sb. a sp. zn. III. ÚS 609/2004.** Z rozsudku vyplývá:

I. Úvaha, zda je ve věci dán závažný veřejný zájem (§ 66 odst. 2 soudního řádu správního) nepodléhá přezkumu správními soudy.

II. Pojem sousedních pozemků je nutné vykládat v rámci stavebního řízení extenzivně a není možné omezit jej na nemovitosti, které bezprostředně hraničí se stavebním pozemkem.

**) S účinností od 1. 1. 2007 nahrazen zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Ustanovení § 139 písm. c) stavebního zákona z roku 1976 bylo již dříve zrušeno nálezem č. 96/2000 Sb.*

*** Nález je dostupný na internetových stránkách www.judikatura.cz a v právním informačním systému ASPI*

Poznámka: Rozsudek se týká též výkladu pojmu pozemek se stavbou rodinného domu (§ 50 odst. 8 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, ve znění platném do 30. 12. 2006) ve vztahu k řešení otázky stanoveného omezení pro umístování staveb na pozemku se stavbou rodinného domu v případě účelového rozdělení pozemku na několik parcel. Nejvyšší správní soud v tomto kontextu zdůraznil nutnost rozlišovat pojmy „parcela“ a „pozemek“. Oporu v tomto rozsudku lze případně nalézt i pokud by šlo o pojem pozemek rodinného domu, popř. pozemek bytového domu, použitý v § 21 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, účinné od 1. 1. 2007.

- č. 1461 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2007, čj. 1 As 13/2007-63). Řízení před soudem: kompetenční vyluka; přiznání odkladného účinku. Týká se § 10 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění zákona č. 93/2004 Sb. (nyní též ve znění zákona č. 163/2006 Sb.), čl. 9 odst. 2, 3 a 4 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, vyhlášené pod č. 124/2004 Sb. m. s.

(„Aarhuská úmluva“), čl. 10a Směrnice Rady ze dne 27. 6. 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (85/337/EHS), ve znění Směrnice 2003/35/ES, a § 73 soudního řádu správního. Z rozsudku vyplývá:

Stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle § 10 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, není samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví. V souladu s čl. 9 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, vyhlášené pod č. 124/2004 Sb. m. s., a čl. 10a Směrnice Rady (85/337/EHS) lze toto stanovisko přezkoumávat až v rámci konečného rozhodnutí, jehož je stanovisko podkladem.

- č. 1462 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, čj. 2 Ao 2/2007-73). Opatření obecné povahy: námítky; schvalování a přezkum územního plánu. Týká se § 173 odst. 1 správního řádu (č. 500/2004 Sb.) a § 52 odst. 2 a 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Prejudikatura: srov. č. 740/2006 Sb. NSS, č. 968/2006 Sb. NSS; nálezy Ústavního soudu č. 43/2000 Sb. ÚS (sp. zn. Pl. ÚS 19/99), č. 79/2005 Sb. ÚS (sp. zn. III. ÚS 609/04); Boh. A. 14314/38 a Boh. A. 9764/32. Z rozsudku vyplývá:

I. Opatření obecné povahy je účinné teprve po jeho platném vyhlášení (§ 173 odst. 1 správního řádu). Pokud však bylo vyvěšeno na úřední desce obecního úřadu včetně dne vyvěšení a dne, kdy bylo sňato, předepsaných 15 dnů, jedná se o vyvěšení řádné. Smyslem a účelem této publikace je totiž jednak poskytnutí informace, že vůbec takový akt byl vydán a že bude mít právní účinky, jednak možnost veřejnosti seznámit se s jeho obsahem.

II. Úprava obsažená v § 52 odst. 2 a 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), rozlišuje dva různé prostředky, kterými lze proti návrhu územního plánu brojit: námítky a připomínky. Zatímco námítky může vznést pouze taxativně vymezený subjekt, který musí být tímto návrhem dotčen, uplatnit připomínky může každý. Pojem „dotčenosti“ (§ 52 odst. 2) je však nutno vykládat širěji nežli jen tak, že může být naplněn pouze u vlastníků pozemků či staveb, na které přímo dopadá změna územního plánu. „Mezující soused“ má právo uplatnit námítky vždy; „nemezující soused“ výjimečně, a to v závislosti na okolnostech konkrétní věci.

III. Nejvyšší správní soud se při hodnocení zákonnosti změny územního plánu řídí zásadami proporcionality a zdrženlivosti a podle okolností konkrétní věci může zrušit i jen její část, pokud charakter napadeného aktu takovéto rozdělení umožňuje.

Z odůvodnění rozsudku:

„(...) Skutečnost, že v den vyvěšení a v den, kdy bylo sňato, neviselo opatření obecné povahy na úřední desce po celých 24 hodin daných dnů, na řádnosti jeho vyvěšení nic nemění. (...) Ustanovení § 40 odst. 1 písm. a), část věty před středníkem, správního řádu, podle něhož, pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, se nezapočítává do běhu lhůty den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty, není v daném případě použitelné, neboť se vztahuje na lhůty k provedení úkonu v řízení, zatímco zde jde o publikaci opatření obecné povahy. (...)“

- č. 1465 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2007, čj. 2 As 29/2007-74). Správní řízení: vyloučení úřední osoby. Týká se § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Prejudikatura: srov. č. 503/2005 Sb. NSS a č. 775/2006 Sb. NSS. Z rozsudku vyplývá:

Důvodem pro vyloučení úřední osoby podle § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, není pouhá skutečnost, že tato osoba, jako pracovník městského či krajského úřadu, rozhoduje ve věci přestupku, z něhož je obviněn zastupitel příslušného města či kraje.

Z obsahu čísla 3/2008

- č. 1483 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2007, čj. 5As 19/2006-59). Řízení před soudem: žalobní legitimace. Týká se § 65 odst. 2 a 66 odst. soudního řádu správního, § 70 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 218/2004 Sb.), čl. 9 odst. 2 a 3 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, vyhlášené pod č. 124/2004 Sb. m. s. („Aarhuská úmluva“) a čl. 10a Směrnice Rady ze dne 27. 6. 1985, o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (85/337/EHS), ve znění Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. 5. 2003. Prejudikatura: náleze č. 18/2003 Sb. ÚS (sp. zn. Pl ÚS 34/02). Z rozsudku vyplývá:

Občanské sdružení, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, má právo na přístup k soudu podle § 65 odst. 2 s.ř.s. za účelem přezkumu rozhodnutí správních orgánů v řízeních, kterými jsou dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny, avšak pouze za splnění podmínek předepsaných v § 70 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (zejména musí oznámit svou účast v řízení před správním orgánem), a dalších podmínek předepsaných soudním řádem správním [zejména § 68 písm. a) s. ř. s., tedy vyčerpání řádných opravných prostředků].

Při nesplnění uvedených podmínek se občanské sdružení nemohou domáhat přezkumu rozhodnutí správních orgánů na základě § 66 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s čl. 9 odst. 2 nebo 3 Aarhuské úmluvy nebo

ve spojení s čl. 10a Směrnice Rady ze dne 27. 6. 1985 (85/337/EHS), neboť tato ustanovení předpokládají splnění výše uvedených podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy.

**) Nyní i ve znění zákona č. 186/2006 Sb.*

- 1485 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2007, čj. Ans 5/2007-195). Právo na informace: fiktivní rozhodnutí. Řízení před soudem: žaloba proti nečinnosti. Týká se § 79 odst. 1 soudního řádu správního. Z rozsudku vyplývá:

Ustanovení věty druhé § 79 odst. 1 s. ř. s. vylučuje žalobní legitimaci v případech, kdy sice správní orgán ve skutečnosti požadované rozhodnutí nevydal, avšak v důsledku splnění podmínek stanovených zvláštním zákonem vznikla fikce, že rozhodnutí o určitém obsahu bylo vydáno. V takových případech není založena pravomoc soudu poskytovat ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle dílu druhého hlavy druhé části třetí soudního řádu správního a soud se žalobou nemůže meritorně zabývat. Chybí tak základní podmínka řízení, za které soud může jednat a rozhodovat ve věci.

- 1486 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2007, čj. 6 Ans 2/2007-128). Pozemní komunikace: pravomoc silničního správního úřadu; řízení o odstranění pevné překážky (v daném případě překážky „v podobě dvoukřídlé dřevěné plaňkové brány a plaňkového plotu“). Řízení před soudem: žaloba proti nečinnosti. Týká se § 29 odst. 3 a § 40 odst. 5 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích ve znění zákona č. 102/2000 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb., a § 79 soudního řádu správního. Z rozsudku vyplývá:

- I. **Ustanovení § 29 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, které svěřuje příslušnému silničnímu správnímu úřadu pravomoc nařídit odstranění pevné překážky z pozemní komunikace, se vztahuje i na veřejně přístupné účelové komunikace.**

- II. **Řízení o odstranění pevné překážky z veřejné pozemní komunikace lze zahájit i na návrh osoby, která tuto komunikaci pravidelně užívá z naléhavé komunikační potřeby, tedy zejména pokud daná komunikace zajišťuje přístup k nemovitostem vlastněným či užívaným touto osobou nebo podmiňuje určitý způsob využívání těchto nemovitostí.**

- III. **Působnost obecního úřadu jakožto silničního správního úřadu „ve věcech veřejně přístupných účelových komunikací“ podle § 40 odst. 5 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích, v sobě zahrnuje i pravomoc tohoto silničního správního úřadu v pochybnostech posoudit, zda se jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, či o neveřejnou účelovou komunikaci umístěnou v uzavřeném pro-**

storu či objektu (§ 7 odst. 2 téhož zákona). Vystane-li otázka charakteru účelové komunikace řízení o návrhu na odstranění pevné překážky z této komunikace, posoudí ji silniční správní úřad jako otázku předběžnou a v závislosti na tom o návrhu meritorně rozhodne. Ani případný závěr silničního správního úřadu o tom, že jde o neveřejnou účelovou komunikaci, nezabavuje silniční správní úřad pravomoci, a tudíž ani povinnosti vydat rozhodnutí ve věci samé, jež může být předmětem dalšího přezkumu.

- č. 1496 (z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 11. 2007, čj. 22 Ca 330/2006-23). Katastr nemovitostí: právo na bezúplatné poskytnutí údajů. Týká se § 15 odst. 3 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění zákona č. 231/2002 Sb., § 22 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákonů č. 89/1996 Sb., č. 120/2000 Sb. a č. 53/2004 Sb., a § 3 vyhlášky č. 162/2001 Sb., o poskytování údajů z katastru nemovitostí České republiky. Prejudikatura: srov. č. 540/2005 Sb. NSS. Z rozsudku vyplývá:

Kraje mají podle § 15 odst. 3 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, právo na bezúplatné poskytnutí údajů z katastru nemovitostí bez výjimky, tj. ve všech formách uvedených v § 3 vyhlášky č. 162/2001 Sb., o poskytování údajů z katastru nemovitostí České republiky.

SPRÁVNÍ PRÁVO

Číslo 2/2008

Doc. JUDr. Olga Vidláková, CSc. – recenze publikace „Reforma veřejné správy – Sborník příspěvků“, kterou vydalo nakladatelství ASPI, a.s., v roce 2007 (editor doc. JUDr. Pavel Mates, CSc.). Recenze je psána podle jednotlivých příspěvků (celkem 16 příspěvků 18 autorů). Recenzovaná kniha obsahuje mj. příspěvek JUDr. Josefa Vedrala, PhD.: K právní úpravě dozoru nad působností obcí (62 stran), příspěvek Doc. JUDr. Petra Průchy, CSc.: K úpravě dozoru nad výkonem působností obcí se zřetelem k průběhu reformy územní veřejné správy a k aktuálnímu stavu dané právní úpravy (15 stran) a příspěvek Mgr. Františka Korbela, PhD.: Právo na informace v územních samosprávních celcích (13 stran).

PRÁVNÍ ROZHLEDY

Číslo 5/2008

JUDr. Michal Bernard: Soukromoprávní prostředky ochrany před hlukem.

Autor (právnický Ekologického právního servisu) se v článku kromě jiného zabývá otázkou použití soukromoprávních prostředků preventivního charakteru tam, kde k překračování hlukových limitů ještě nedochází, ale je pravděpodobné, že by k němu mohlo dojít (tzv. prevenční žaloba v případě nově povolovaného záměru, pokud nebyly správními orgány akceptovány námitky proti hlukové zátěži uplatněné v rám-

ci územního a stavebního řízení). Jako příklad autor uvádí výstavbu továrny nebo dálnice.

Číslo 7/2008

Mgr. Vítězslav Šemora: K některým aspektům nahlížení do spisu dle správního řádu.

Cílem článku je podání relativně uceleného výkladu vztahujícího se k nadepsané problematice, s nabídkou řešení některých interpretačních problémů vyskytujících se v aplikační praxi.

PRÁVNÍ RÁDCE

Číslo 3/2008

Mgr. Pavel Kotrady: Výměra parcely.

Článek, zařazený v rubrice Správní právo. Autor v něm reaguje na článek JUDr. Stanislava Brabce (Právní rádce č. 1/2008), který se věnoval mj. uvedení nesprávné výměry pozemku ve smlouvě o převodu nemovitosti, a upozorňuje zejména na to, že hovořit lze pouze o výměře parcely, nikoliv o výměře pozemku.

V rubrice Právní poradna pak Mgr. Pavel Kotrady odpovídá na dotaz, zda se v případě zateplení fasády rodinného domu jedná o změnu zastavěné plochy, kterou je třeba zanést do katastru nemovitostí, a zda se v případě vydláždění části zahrady spolu s betonovým ohraničením a postavením pergoly nad ní jedná o stavbu, evidovanou v katastru, respektive jak bude v katastru evidován pozemek pod pergolou.

NORMALIZACE

Podle oznámení uveřejněného ve Věstníku Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví č. 3/2008 byla (mj.) vydána:

ČSN 73 3610 Navrhování klempířských konstrukcí; Vydání: Březen 2008.

Jejím vydáním se ruší ČSN 73 3610 Klampířské práce stavební; z 1987-12-07.

Poznámka: Počátek platnosti ČSN počíná obecně prvním dnem měsíce následujícího po měsíci vydání, pokud není uvedeno jinak

STAVITEL

Číslo 2/2008

Právní poradna v rubrice Legislativa je opět věnována dotazům týkajícím se aplikace nového stavebního zákona. Konkrétně jde o problematiku pořizování změn územně plánovacích dokumentací, dále o dotazy ohledně střešních oken, teras, pergol, žump, zasklívání lodžii, pojem „sousední pozemek“, otázku poskytování odborné a metodické pomoci obcím jakožto prvostupňovým stavebním úřadům, možnost spojení řízení a postupy podle § 91 a § 96 odst. 1 stavebního zákona.

Ing. František Jiřík: Revize normy pro komíny a kouřovody. Článek zpracovatele revize ČSN 73 4201 Komíny a kouřovody – Navrhování, provádění a připojování spotřebičů paliv; Vydání: Listopad 2002. (Jak již bylo uvedeno ve Stavebně správní praxi č. 1/2008, citovaná norma byla nahrazena ČSN 73 4201 Komíny a kouřovody – Navrhování, provádění a připojování spotřebičů paliv; Vydání: Leden 2008).

Číslo 4/2008

Ing. Ludmila Kratochvílová: České technické normy v soustavě předpisů.

Autorka (zaměstnankyně Českého normalizačního institutu) osvětluje postavení českých technických norem v soustavě předpisů České republiky. Zabývá se povinností postupovat podle ČSN, odkazy na ČSN v předpisech, otázkou ochrany veřejného zájmu ve vztahu k ČSN, dostupností ČSN a jejího zajištění. Upozorňuje také na službu poskytovanou Českým normalizačním institutem, kterým je produkt ČSN OnLine.

Daniel Uličný: Duplicitní zápis vlastnictví k nemovitosti. Autor (advokát) v článku uvádí možnosti vzniku duplicitního zápisu práv do katastru nemovitostí, jeho příčinami a možnostmi nápravy.

Právní poradna věnovaná tentokrát dotazům ohledně kvalifikace a platového ohodnocení „koordinátora“ závazných stanovisek, kvalifikace zpracovatele vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj, postavení krajského úřadu jakožto dotčeného orgánu podle § 7 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, povahy územních rozhodnutí a stavebních povolení jakožto limitu využití území a projednání průzkumů a rozborů.

MODERNÍ OBEC

Číslo 2/2008

Mgr. Jana Plotová: Otazníky kolem záchranného archeologického výzkumu.

Autorka uvádí platnou právní úpravu a rozebírá důvody vzniku některých problémů, které provádění záchranných archeologických průzkumů doprovázejí.

Číslo 4/2008

JUDr. Miroslav Býma, Ph.D.: Zveřejňování na úřední desce. Článek v rubrice Právní poradna, zaměřený na význam úřední desky v obci a postup při zveřejňování písemností a při vedení jejich evidence.

VEŘEJNÁ SPRÁVA

Číslo 3/2008

Mgr. Jan Potměšil: Doručování v přestupkovém řízení. Článek upozorňuje na změny, které přinesl nový správní řád, zejména pak na význam adresy trvalého pobytu adresáta.

Číslo 4/2008

Doc. JUDr. Pavel Mates, CSc.: Ochrana před nečinností. Autor se v článku zabývá smyslem nadepsaného institutu, uvádí, co je třeba rozumět nečinností, kdy a jak je třeba

ba zasáhnout proti nečinnosti a kdy je použití opatření proti nečinnosti vyloučeno.

Číslo 6/2008

Petr Müller: Ještě k doručování.

Reakce na výše uvedený článek Mgr. Jana Potměšila, uveřejněný ve Veřejné správě č. 3/2008.

NOVÉ PUBLIKACE

Český normalizační institut vydal publikaci „Komentář k ČSN 73 6110 – Projektování místních komunikací – Komentované příklady řešení“.

INFORMACE A STANOVISKA

- **Zápis nové stavby, zápis vlastnického práva k nové stavbě a zápis změny stavby do katastru nemovitostí.**
- **Realizace zákona o vyvlastnění v katastru nemovitostí.** (informace)

Znění pokynů č. 34 a č. 36 Českého úřadu zeměměřického a katastrálního, publikovaných ve Zpravodaji ČÚZK č. 1/2007, o nichž informovala Stavebně správní praxe č. 1/2008, lze nalézt též na webových stránkách Českého úřadu zeměměřického a katastrálního, www.cuzk.cz, v rubrice Předpisy a dokumenty. Pokyn č. 34 lze zde nalézt včetně jeho dodatku č. 1 ze dne 8. 2. 2008 č.j. ČÚZK 333/2008-22, který nabyl účinnosti dnem 18. 2. 2008.

Vztah mezi energetickým zákonem a § 103 odst. 1 písm. b) bod 4. stavebního zákona.

(metodická pracovní pomůcka - výňatek)

K osvětlení nadepsané problematiky pořídilo MMR „Metodickou pracovní pomůcku v oblasti výkladu pojmů elektroenergetiky – vztah mezi zákonem č. 458/2000 Sb. (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a § 103 odst. 1 písm. b) bod 4. zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)“. Uvedená metodická pracovní pomůcka byla poskytnuta krajským úřadům a Magistrátu hlavního města Prahy a s nimi také projednána. Následující text je jejím výňatkem (znění z března 2008).

Podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) bod 4. zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, ve znění zákona č. 68/2007 Sb. (dále jen „SZ“), nevyžadují stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu zařízení, která jsou součástí nebo příslušenstvím energetické soustavy.

Energetická soustava není nikde definována. Energetický zákon (dále jen „EZ“) obsahuje pouze definice elektrizační soustavy České republiky [§ 2 odst. 2 písm. a) bod 5.], plynárenské soustavy [§ 2 odst. 2, písm. b) bod 9.] a soustavy

centralizovaného zásobování teplem [§ 2 odst. 2, písm. c) bod 17.]. Pojem „energetická soustava“ je třeba chápat v souladu s § 2 EZ a s § 2 odst. 1 písm. k) bod 2. SZ tak, že se skládá z elektrizační soustavy, plynárenské soustavy a soustavy centralizovaného zásobování teplem.

Pojmy „součást“ ani „příslušenství“ nejsou v EZ ani ve SZ definovány. Při použití definic těchto pojmů, obsažených v § 120 a § 121 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, lze usuzovat, že se jedná o všechna elektrická zařízení, ze kterých se skládá elektrizační soustava (podpěrné body, spínací prvky na těchto podpěrných bodech a vodiče venkovních vedení; kabely a kabelové soubory kabelových vedení; elektrické stanice).

Je nutno mít na zřeteli, že i když podle § 103 odst. 1 písm. b) bodu 4. SZ nevyžadují „zařízení, která jsou součástí nebo příslušenstvím energetické soustavy“ stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu, vlastní stavby energetické soustavy (buď jako celek nebo části schopné samostatného užívání) však jednoznačně vyžadují územní rozhodnutí v souladu § 92 SZ, nebo v některých případech postačí územní souhlas v souladu s § 96 SZ, neboť tyto stavby nejsou vymezeny v taxativním výčtu staveb a zařízení v § 79 odst. 3 SZ, které nevyžadují rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas.

Lze dovodit, že současné pojetí § 103 odst. 1 písm. b) bodu 4. SZ v kontextu s požadavky § 92 (§ 96) SZ umožňuje doplnit stavbu (v tomto případě „energetickou soustavu“ - její část - elektrizační soustavu) o prvek, který je její součástí či příslušenstvím, avšak z hlediska tohoto zákona musí být v souladu s podmínkami rozhodnutí o umístění stavby, případně s územním souhlasem.

Z § 2 odst. 2) písm. a) bod 5. EZ vyplývá, že za součást či příslušenství elektrizační soustavy nelze považovat zejména odběrné zařízení odběratele, které navazuje na elektrickou přípojku, nebo distribuční soustavu. Do tohoto souboru elektrického zařízení (odběrného zařízení) je nutno zahrnout veškeré elektrické zařízení na straně spotřebitele. Podle díkce stávajícího EZ mezi tato zařízení patří i elektrická zařízení, která mohou být zdrojem elektrické energie. Z tohoto důvodu lze na tato zařízení pohlížet jako na součást stavby, jsou-li s ní tyto zdrojové prvky spojeny (například fotovoltaické kolektory na střeše; v současnosti jsou již vyvinuty střešní krytiny se zabudovanými fotovoltaickými články), nebo jako na samostatné stavby, jsou-li umístěny na terénu.

Z výše uvedeného je patrné, že elektrizační soustavu je nutno chápat jako celek, kterému má být umožněno při jeho údržbě, popřípadě stavebních úpravách, využít zjednodušujícího postupu podle § 103 odst. 1 písm. b) bod 4. SZ.

A. Nejčastěji se vyskytující činnosti na zařízení elektrizační soustavy, které podle § 103 odst. 1 písm. b) bodu 4. SZ nevyžadují stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu:

1. Zařízení pro přenos a přímá vedení (vedení vysokého a zvlášť vysokého napětí):

- výměna vodičů venkovního vedení (bez ohledu na shodnost původních a náhradních vodičů);
 - výměna sloupů bez ohledu na tvar původních a náhradních, avšak při zachování původní výšky vedení a šířky ochranného pásma po obou stranách trasy vedení;
 - doplňování vodičů, bez ohledu na určenou funkci (například posílení vedení či obslužná funkce) v trase stávajícího vedení, avšak při zachování původní výšky vedení a šířky ochranného pásma po obou stranách trasy vedení;
 - doplňování ochranných prvků vedení umístěných na sloupech, vodičích, respektive na samostatných závěsných lanech;
 - doplňování ochranných prvků pro ochranu ptactva;
 - umístění skříní (rozvodných, měřících a podobně) na sloupy (bez ohledu zda původní či z důvodu montáže skříně náhradní);
 - výměna vodičů (kabelů) kabelového vedení (bez ohledu na shodnost původních a náhradních vodičů), avšak při zachování původní celkové výšky vedení (toto se nevztahuje na lokální zvýšení vedení v důsledku například terénních úprav, zřizování staveb atd.) a šířky ochranného pásma po obou stranách trasy vedení;
 - umístění vytyčovacích bodů podzemního vedení;
 - umístění sloupků s výstražnými či informativními tabulkami na hranicích či v prostoru ochranného pásma;
2. Zařízení pro distribuci a přímá vedení (vedení vysokého a nízkého napětí):
- výměna vodičů venkovního vedení (bez ohledu na shodnost původních a náhradních vodičů);
 - výměna sloupů bez ohledu na tvar původních a náhradních, avšak při zachování původní výšky vedení a šířky ochranného pásma po obou stranách trasy vedení (pokud je požadováno v souladu s EZ);
 - doplňování vodičů, bez ohledu na určenou funkci (například posílení vedení či obslužná funkce) v trase stávajícího vedení, avšak při zachování původní výšky vedení a šířky ochranného pásma po obou stranách trasy vedení (pokud je požadováno v souladu s EZ);
 - doplňování ochranných prvků vedení umístěných na sloupech, vodičích, respektive na samostatných závěsných lanech;
 - doplňování ochranných prvků pro ochranu ptactva;
 - umístění skříní (přípojkových, rozvodných, měřících a podobně) na sloupy (bez ohledu zda původní či z důvodu montáže skříně náhradní);
 - výměna vodičů (kabelů) kabelového vedení (bez ohledu na shodnost původních a náhradních vodičů), avšak při zachování původní celkové výšky vedení a šířky ochranného pásma po obou stranách vedení (pokud je požadováno v souladu s EZ);
 - umístění vytyčovacích bodů podzemního vedení;
 - umístění sloupků s výstražnými či informativními tabulkami na hranicích či v prostoru ochranného pásma (pokud je požadováno v souladu s EZ), nebo v trase vedení (pokud není ochranné pásmo v souladu s EZ požadováno);
 - zřizování rozpojovacích jisticích skříní ve stávajících trasách distribučních kabelových vedení určených pro možnost rozpojení stávajícího vedení, případně pro připojení dalších elektrických rozvodů (přípojky, distribučních rozvodů);
- výměna stávající přípojkové skříně za náhradní, bez ohledu na shodnost typu nahrazované a náhradní přípojkové skříně u objektů, které nejsou památkově chráněny. U památkově chráněných objektů lze nahradit stávající přípojkovou skřín za předpokladu, že náhradní přípojková skřín je stejného rozměru jako nahrazovaná.
3. Elektrické stanice (bez ohledu na jejich funkci):
- doplňování technologického zařízení elektrické stanice v jejím stávajícím areálu, za předpokladu, že toto zařízení nevyvolá požadavek na změnu ochranného pásma elektrické stanice.
- B. Nejčastěji se vyskytující činnosti na zařízení elektrizační soustavy, na které nelze uplatnit ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) bod 4. SZ:**
1. Zařízení pro přenos a přímá vedení (vedení vysokého a zvláště vysokého napětí):
 - jakékoliv úpravy vedení vyvolávající změnu ochranných pásem;
 - jakékoliv úpravy vedení vyvolávající nárůst jeho výšky;
 - zřizovat stavby.
 2. Zařízení pro distribuci a přímá vedení (vedení vysokého a nízkého napětí):
 - jakékoliv úpravy vedení vyvolávající změnu tras a ochranných pásem (jsou-li zřízena);
 - jakékoliv úpravy vedení vyvolávající nárůst jeho výšky;
 - zřizovat stavby;
 - doplňovat vedení elektrickým zařízením, které by změnilo stávající ochranné pásmo.
 3. Elektrické stanice (bez ohledu na jejich funkci):
 - zřizovat stavby;
 - doplňovat stanice a na ně navazující vedení elektrickým zařízením, které by změnilo stávající ochranné pásmo.
- V pochybnostech, zda se v konkrétním případě jedná o zařízení, které je součástí nebo příslušenstvím energetické soustavy, pro které je možné využít zjednodušující postup podle § 103 odst. 1 písm. b) bodu 4. stavebního zákona, či nikoliv, je vždy určující stanovisko místně příslušného stavebního úřadu.

K DOTAZŮM NA APLIKACI NOVÝCH STAVEBNÍCH PŘEDPISŮ

Ustanovení § 180 odst. 1 písm. l) stavebního zákona - vyjasnění subjektu odpovědného za tento správní delikt, jeho odpovědnost, popř. zproštění odpovědnosti, a posuzování výše pokuty.

(stanovisko odboru stavebního řádu MMR)

Podle § 180 odst. 1 písm. l) stavebního zákona se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že užívá stavbu bez kolaudačního rozhodnutí, pokud bylo takového rozhodnutí třeba, nebo umožní jiné osobě užívat

stavbu bez kolaudačního rozhodnutí. Za tento správní delikt se podle § 181 písm. c) stavebního zákona uloží pokuta do 1 000 000 Kč.

Správní delikty stanovené v odst. 1 § 180 zákona, na rozdíl od následujících odstavců téhož ustanovení zákona, nejsou adresné, nemají výslovně vyjádřený subjekt správního deliktu, tzn. že se jich dopustí každý, jehož chování naplní uvedenou skutkovou podstatu, tj. užívá nebo umožní užívat stavbu bez kolaudačního rozhodnutí. Může jít jak o stavebníka, vlastníka stavby, nájemce či podnájemce.

Právnícká osoba za správní delikt odpovídá bez ohledu na to, zda takové jednání bylo zaviněno, či nikoli (objektivní odpovědnost). Proto nelze při uplatňování odpovědnosti právnické osoby relevantně právně zkoumat, zda jednání, kterým se dopustila správního deliktu, bylo právníckou osobou zaviněno. Jednou ze zásad schválené koncepce správního trestání je také ve skutkových podstatách správních deliktů právnických osob neuvádět zavinění jako znak subjektivní stránky a naopak uvádět tzv. liberační důvody. Promítnutím této zásady do stavebního zákona je ustanovení § 182 odst. 1, podle kterého právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Jakých důkazních prostředků právnická osoba užije k prokazování zproštění se odpovědnosti závisí na konkrétním případě. Jestliže stavební úřad projednávající správní delikt na základě doložených důkazů zjistí stav věci tak, že nejsou důvodné pochybnosti o tom, že právnická osoba za správní delikt neodpovídá, zastaví řízení. V opačném případě přistoupí k uložení sankce. Při určení výše pokuty přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán (§ 182 odst. 3 záko-

na). Vše shora uvedené se ve stejném rozsahu uplatní také u fyzické osoby podnikající, pokud k protiprávnímu jednání došlo při jejím podnikání nebo v přímé souvislosti s ním.

Stejně protiprávní jednání jako v § 180 odst. 1 písm. l) stavebního zákona je zákonem výslovně označeno za přešůpek v § 178 odst. 1 písm. l). Rovněž tohoto přešůpku se může dopustit každý, jakákoli fyzická osoba, ať stavebník, vlastník, nájemce či podnájemce. Pro řízení ve věcech přešůpků fyzických osob a podmínkách odpovědnosti za přešůpek platí zákon č. 200/1990 Sb., o přešůpcích, podpůrně správní řád. U odpovědnosti fyzických osob je v každém případě zkoumáno zavinění jako obecný a obligatorní znak přešůpku. K odpovědnosti za přešůpek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Za přešůpek proti stavební kázní lze jako sankci uložit pouze pokutu; výše pokut za jednotlivé přešůpky je stanovena v § 179 stavebního zákona. Podle § 11 odst. 3 zákona o přešůpcích lze u fyzické osoby od uložení sankce v rozhodnutí o přešůpku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přešůpku. Při určení konkrétní výše pokuty u přešůpku postupuje stavební úřad podle § 12 zákona o přešůpcích, tj. přihlédne k závažnosti přešůpku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele. Za více přešůpků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží pokuta podle ustanovení vztahujícího se na přešůpek nejpřísněji postižitelný.

*Přílohu Stavebně správní praxe sestavila:
Ing. arch. Marcela Smolová
MMR*

